

pat. 186.

N2 Naanu Tandfimiel Murelit.

Korula valda voolus ifjäräni
ilusate magedega ehitornud. Kõig tufam
roht an Naanu talu maafus ja kann
Tandfimiel riins. Hägi on maapääb
mõõle ligi 10 püdla kõig, ja selle vento
väärdiga, tööpidi natukene piiram,
aga nurgad kõik vinklis, maapääeln
ja vanaanmaa juur. Tööpelt peolt

olgas lähab madalam näit felg märga
Rahvas räägib et ja mägi üks uutes
turkunud hirrit an. Väl rääg, tundit
et ja mägi üks ahmedamis. Roht an
olnud, kus mis finansside. Jaasall
ohvrid töövall ja pääst, väämu pääst
tantfimiel, kugt ta mägi amal mõ
on jaanull. Selle mis rühko jutustas
wanamees Märt Lük mull kene jutus

Oriku talus vassus kera penitita
Mauri. Temagi oli juba ains laiff p
ära elanud ja muid pid, mõtka
Koti felga mõtna ja mägi häll
minema. Mäife opmane oli aga m
kes kõig tufamad ilu ja kõige noor
mad noorust oma kinnimude ohv
ja ains kumalust talles maares pü

teba. Seepärast oli naa illari elu ülo-
mata piinav. Märi jäi aga oma
aule isesea kindlaks ning felgo
äri las te opmani viha enefi
masti ülest. Tode panti kõige
raskema hoka pääl lääp. Ehit
tuliill Märi teha piinees, kuidas te
meel ihast ja ingest püüdis, aga ja
ei vähendanud püügi. Kepi koopa,
mis opmanu ismaja föiamanifiga
neiu felga ladus. Hada ja weli püügi
jäulus ameti nädal mümaks olla
ja Märi ja laabal töistle lealistega
tulema. Kivivede tee lõppis enne
ulfa, mis et Märi mümaks üpindada
ama teed pidi jannuma.

Uimane öhtune ita vuidas veel
taeva penna, kes riisustas Tandfimiel
mis küll alla fai, kus tema tulua
Kairjanas ja armfam istumis
paik alli. Mäel oli rõhutud ja
ihu näinud, ta istus mõi küll
pääle maha. Oo oli ilus ja palju püüsi
annas ähtri ja tas ann fasti. Märi
piinatud pihlapid. Tähed sõrapi-
nud taeva mõlni vilt alla, nagu
aleks Ylmari riine neid uulsti ilo
kulestanud. Kinnilinnu ole laul

pat. 187